

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ MÍSTOPŘESEDY SOUDNÍHO DVORA

7. března 2013*

„Kasační opravný prostředek — Řízení o předběžných opatřeních — Spojování podniků — Evropský trh s elektřinou — Získání kontroly společností EDF nad společností Segebel SA — Rozhodnutí, kterým se spojení podniků prohlašuje za slučitelné se společným trhem, s výhradou splnění závazků přijatých společností EDF — Zamítnutí Komise poskytnout společnosti EDF prodloužení lhůty stanovené pro splnění některých jejích závazků — Pojem naléhavosti, jakož i vážné a nenapravitelné újmy“

Ve věci C-551/12 P(R),

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě čl. 57 druhého odstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 30. listopadu 2012,

Électricité de Francie SA (EDF), se sídlem v Paříži (Francie), zastoupená A. Creus Carrerasem a A. Valiente Martin, abogados,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená C. Giolitem a S. Noëm, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

MÍSTOPŘESEDÁ SOUDNÍHO DVORA,

po vyslechnutí prvního generálního advokáta N. Jääskinena,

vydává toto

Usnesení

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Électricité de France SA (EDF) (dále jen „EDF“) domáhá zrušení usnesení předsedy Tribunálu Evropské unie ze dne 11. října 2012, Électricité de France v. Komise (T-389/12 R, dále jen „napadené usnesení“), kterým Tribunál zamítl její návrh na předběžná opatření týkající se rozhodnutí Komise C (2012) 4617 final ze dne 28. června 2012 (dále jen „sporné rozhodnutí“), kterým jí bylo zamítnuto prodloužení lhůty stanovené pro splnění některých jejích závazků stanovených rozhodnutím C(2009) 9059 ze dne 12. listopadu 2009, kterým se povoluje spojení směřující k získání výhradní kontroly nad aktivy podniku Segebel společností Electricité de France (věc COMP/M.5549 — EDF/SEGEBEL).

* Jednací jazyk: angličtina.

Právní rámec, skutkový základ sporu a řízení před soudem rozhodujícím o předběžných opatřeních

- 2 Právní rámec a skutkový základ sporu byly shrnuty v bodech 1 až 5 napadeného usnesení následovně:
- „1 Rozhodnutím C(2009) 9059 ze dne 12.listopadu 2009 Komise Evropských společenství povolila podle čl. 6 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků [(nařízení ES o spojování podniků)], (Úř. věst. L [24], s. 1), spojení směřující k získání výhradní kontroly nad aktivy podniku Segebel žalobkyní [EDF], za podmínky, že žalobkyně splní dva závazky, které Komisi navrhla, aby rozptýlila pochybnosti týkající se slučitelnosti spojení podniků se společným trhem (věc COMP/M.5549 – EDF/Segebel).
- 2 Prodejem projektu Dils-Energie v červenci 2011, který se týkal rozvoje elektrárny, žalobkyně splnila svůj první závazek.
- 3 Podle druhého závazku měla žalobkyně povinnost prodat vhodnému nabyvateli další projekt týkající se rozvoje elektrárny, a to projekt Nest-Energie, v případě, že nerozhodla s konečnou platností před 30. červnem 2012 o tom, že sama investuje do tohoto projektu.
- 4 Po té, co žalobkyně uvedla, že na belgickém trhu s elektřinou nastaly od přijetí rozhodnutí o povolení spojení podniků C (2009) 9059 významné a trvalé změny, které nebyly v roce 2009 předvídatelné, se žalobkyně dopisem ze dne 14. května 2012 obrátila na Komisi a uvedla, že nemohla, stejně jako kterýkoli jiný hospodářský subjekt, s konečnou platností rozhodnout o investici týkající se projektu Nest-Energie před uplynutím lhůty stanovené ke dni 30. června 2012. Požádala tedy Komisi, [jak ji to umožňovala doložka o přezkumu uvedená v oddíle 4 závazků], aby jí prodloužila tuto lhůtu do 31. prosince 2014.
- 5 [Sporným] rozhodnutím Komise zamítla žádost o prodloužení, avšak poskytla žalobkyni dodatečnou lhůtu tří a půl měsíců, tedy do 15. října 2012 [...]“
- 3 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. září 2012 podala navrhovatelka žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí.
- 4 Samostatnými podáními došlými kanceláři Tribunálu téhož dne podala navrhovatelka návrh na základě článku 76a jednacího řádu Tribunálu, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení, a návrh na předběžná opatření, a navrhla, aby předseda Tribunálu:
- nařídil prodloužení lhůty, která jí byla poskytnuta pro přijetí konečného rozhodnutí o investici nebo prodeji projektu Nest-Energie, dokud Tribunál nerozhodne o žalobě ve věci samé;
 - rozhodl o nákladech řízení později.
- 5 V písemném vyjádření Komise navrhla soudci rozhodujícímu o předběžných opatřeních, aby uvedený návrh zamítl.

Napadené usnesení

- 6 Poté, co v bodě 10 napadeného usnesení předseda Tribunálu připomenul, že dvě podmínky týkající se naléhavosti a *fumus boni juris* jsou kumulativní, nejprve od bodu 13 tohoto usnesení přezkoumal otázku, zda byla splněna podmínka týkající se naléhavosti.

- 7 V bodě 14 napadeného rozhodnutí uvedl, že podle společnosti EDF je naléhavost vyvolaná sporným rozhodnutím inherentní samotné povaze tohoto rozhodnutí, jelikož ukládá povinnost prodat některá aktiva ve prospěch (potenciálního) konkurenta a že po uskutečnění prodeje je již nemožné navrátit věc do původního stavu. Dodal, že podle argumentů společnosti EDF není takto vzniklou újmou téměř možné vyčíslit, jelikož společnosti EDF vznikla natrvalo a okamžitý prodej znamená závažné riziko ztrátového prodeje.
- 8 Poté, co předseda Tribunálu v bodě 15 napadeného usnesení připomněl, že naléhavost návrhu na předběžná opatření musí být posouzena s ohledem na nutnost rozhodnout o předběžných opatřeních, aby nebyla způsobena vážná a nenapravitelná újma účastníkovi řízení, který předběžná opatření navrhuje, uvedl v bodech 16 až 18 uvedeného usnesení, že jelikož má uvedená újma finanční povahu, požadované předběžné opatření je odůvodněno pouze tehdy, když se ukáže, že by se v případě neexistence těchto předběžných opatření žalobkyně nacházela v situaci, která by mohla ohrozit její finanční životaschopnost před přijetím rozhodnutí, které ukončí řízení ve věci samé nebo že by se významně změnil její podíl na trhu zejména s ohledem na velikost a obrat jejího podniku, jakož i na vlastnosti skupiny, do níž náleží. Znění návrhu na předběžná opatření tedy musí podle předsedy Tribunálu obsahovat konkrétní a přesné údaje, které jsou podloženy detailními dokumenty, které poskytnou přesný a všeobecný přehled o finanční situaci žalobkyně a které umožní posoudit konkrétní důsledky, které by pravděpodobně nastaly v případě neexistence navrhovaných opatření.
- 9 V bodech 19 až 21 napadeného usnesení předseda Tribunálu rozhodl, že újma uvedená v projednávaném případě musí být zjevně kvalifikována jako újma výlučně finanční povahy, přičemž EDF se omezila pouze na vyjádření pochybností, pokud jde o její vyčíslitelnou povahu. Konstatoval tedy, že EDF neposkytla ve svém návrhu na předběžná opatření žádné informace o velikosti a obratu svého podniku, a že tedy neposkytla přesný a všeobecný přehled o své finanční situaci. Kromě toho, předseda Tribunálu uvedl, že EDF se dokonce nezminila o tom, že náleží ke skupině EDF, ani neuvedla finanční situaci této skupiny.
- 10 V bodech 22 až 24 napadeného usnesení tedy předseda Tribunálu dospěl k závěru, že EDF neprokázala, že tvrzená finanční újma byla dostatečně vážná, aby odůvodnila navrhovaná předběžná opatření. Konstatoval, že EDF zejména neprokázala, že by se v případě neexistence požadovaných předběžných opatření nacházela v situaci, která by mohla ohrozit její samotnou existenci nebo významně změnit její podíl na trhu. Předseda Tribunálu měl tedy za to, že uvedená naléhavost nebyla prokázána a že finanční újma, která údajně žalobkyni vznikla, nemůže odůvodnit nařízení požadovaných předběžných opatření.
- 11 Konečně, na doplnění předseda Tribunálu v bodech 25 a 26 napadeného usnesení dodal, že tvrzená finanční újma musela být nižší než náklady na investici nezbytnou pro uskutečnění projektu Nest-Energie, které byly odhadnuty na 800 milionů eur. Vzhledem k tomu, že podle veřejně dostupných informací, a to zprávy z roku 2011 zveřejněné skupinou EDF na její internetové stránce, činil celkový obrat v roce 2011 více než 65 miliard eur, předseda Tribunálu rozhodl, že je pravděpodobně vyloučeno, aby újma, která by žalobkyni vznikla prodejem aktiv společnosti pověřené rozvojem projektu Nest-Energie, nebo konečným rozhodnutím, že bude sama investovat do tohoto projektu, mohla být kvalifikována jako vážná.
- 12 V bodech 27 a 28 napadeného rozhodnutí předseda Tribunálu zamítl návrh na předběžná opatření, který podala EDF, jelikož neexistovala naléhavost, a nepřezkoumal nenapravitelnost tvrzené újmy.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení:

- 13 Společnost EDF navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadené usnesení a nařídil předběžná opatření požadovaná u Tribunálu v rámci věci T-389/12 R, tedy odložil datum, k němuž EDF musí s konečnou platností rozhodnout o investici nebo prodeji projektu Nest-Energie do vyhlášení rozsudku Tribunálu ve věci žaloby na neplatnost sporného rozhodnutí;
 - zrušil napadené usnesení a vrátil věc Tribunálu k novému přezkumu;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
 - provedl výslech za účelem objasnění různých dotčených právních otázek.
- 14 Ve svém vyjádření podaném kanceláři Soudního dvora dne 21. prosince 2012 Komise navrhla, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek, a podpůrně aby zamítl návrh na předběžná opatření a uložil společnosti EDF náhradu nákladů řízení.
- 15 Dne 28. ledna 2013 byla na jednání požadovaném navrhovatelkou vyslechnuta ústní vyjádření účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 16 Na podporu svého kasačního opravného prostředku EDF uplatňuje pět důvodů kasačního opravného prostředku vycházejících z:
- porušení práva na účinný procesní prostředek;
 - porušení práva na spravedlivý proces;
 - porušení zásady rovného zacházení;
 - nesprávného posouzení právního pojmu naléhavosti;
 - podpůrně ze zjevně nesprávného posouzení relevantního skutkového stavu při určení právního pojmu naléhavosti.
- 17 Nejprve je třeba přezkoumat čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku, který vychází z právního omylu, pokud jde o pojem naléhavosti, a který se dělí na tři části.
- 18 Společnost EDF zaprvé vytýká předsedovi Tribunálu, že měl za to, že podmínky nezbytné pro nařízení předběžných opatření, přesněji podmínky týkající se *fumus boni juris* a naléhavosti, jsou zcela odlišné, kdežto ve skutečnosti jsou vzájemně závislé, takže *fumus boni juris*, které je jasně vyjádřeno v projednávaném případě, muselo mít vliv na posouzení podmínky týkající se naléhavosti.
- 19 Zadruhé je napadené usnesení stíženo vadou spočívající v nesprávném posouzení, pokud jde o pojem „vážná újma“. Podle judikatury je vážnou újmou jednoduše nezanedbatelná újma. Analýza provedená předsedou Tribunálu v tomto usnesení ve skutečnosti nesprávně vychází z úvahy, že újma vzniklá velkému podniku není nikdy vážná. Na podporu své argumentace se společnost EDF odvolává na usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. ledna 1975, *Johnson & Firth Brown v. Komise* (3/75 R, Recueil, s. 1), kterým bylo žalobkyni přiznáno navrhované předběžné opatření a byla odložena povinnost společnosti *British Steel Corporation* opětovně prodat některá aktiva. Společnost EDF rovněž

uvádí, že v rámci věci, v níž byl vydán rozsudek Tribunálu ze dne 22. října 2002 Schneider Electric v. Komise (T-77/02, Recueil, s. II-4201), Komise implicitně uznala naléhavost situace, v níž dotčený podnik musel opětovně prodat získané akcie, jelikož se s tímto podnikem dohodla, že prodlouží lhůtu k provedení tohoto opětovného prodeje.

- 20 Zatřetí se předseda Tribunálu údajně dopustil právního omylu, když kvalifikoval újmu vzniklou společností EDF jako „čistě finanční povahy“.
- 21 V tomto ohledu, v rozsahu, v němž v první části svého čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka uvádí, že podmínky nezbytné pro nařízení předběžných opatření jsou vzájemně závislé, takže *fumus boni juris*, údajně jasně vyjádřené v projednávaném případě, má vliv na posouzení podmínky týkající se naléhavosti, je třeba připomenout, že podle judikatury, a jak předseda Tribunálu připomněl v bodě 10 napadeného usnesení, jsou tyto podmínky kumulativní, takže návrhy na předběžná opatření musí být zamítnuty, pokud jedna z nich není splněna [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. října 1996, SCK a FNK v. Komise, C-268/96 P(R), Recueil, s. I-4971, bod 30; ze dne 17. prosince 1998, Emesa Sugar v. Komise, C-364/98 P(R), Recueil, s. I-8815, bod 47, jakož i ze dne 25. října 2012, Hassan v. Rada, C-168/12 P(R), bod 22].
- 22 V rámci tohoto celkového přezkumu soudce rozhodující o předběžných opatřeních disponuje širokou posuzovací pravomocí a může svobodně rozhodnout, s ohledem na zvláštnosti projednávané věci, o způsobu, jakým musí být tyto různé podmínky ověřeny, jakož i o pořadí tohoto přezkumu, jelikož žádné pravidlo unijního práva mu neukládá předem stanovené schéma analýzy za účelem posouzení, zda jsou předběžná opatření nezbytná [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 19. července 1995, Komise v. Atlantic Container Line a další, C-149/95 P(R), Recueil, s. I-2165, bod 23, jakož i výše uvedené Emesa Sugar v. Komise, bod 44].
- 23 Není tedy vyloučeno, že soudce rozhodující o předběžných opatřeních může, pokud to považuje za vhodné, zohlednit více či méně závažnou povahu důvodů kasačního opravného prostředku uplatněných za účelem prokázání *fumus boni juris*, když posuzuje naléhavost a případně zvažuje dotčené zájmy (výše uvedené usnesení Hassan v. Rada, bod 24; v tomto smyslu rovněž viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. února 2001, Rakousko v. Rada, C-445/00 R, Recueil, s. I-1461, bod 110).
- 24 Jestliže má více či méně závažná povaha *fumus boni juris* nicméně vliv na posouzení naléhavosti, nic to nemění na tom, že se jedná podle ustanovení čl. 104 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu o dvě odlišné podmínky, které vedou k přiznání odkladu vykonatelnosti, takže navrhovatel musí nadále prokázat rovněž bezprostřednost vážné a nenapravitelné újmy (viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 31. ledna 2011, Komise v. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P-R, bod 27 a ze dne 19. července 2012, Akhras v. Rada, C-110/12 P (R), bod 26).
- 25 Za těchto podmínek je třeba uvést, že i kdyby předseda Tribunálu přezkoumal, či dokonce připustil existenci *fumus boni juris*, tato okolnost by jej nezprostila povinnosti provést přezkum podmínky týkající se naléhavosti a nemohla by sama o sobě vést k nařízení navrhovaných předběžných opatření (výše uvedené usnesení Hassan v. Rada, bod 26).
- 26 Z toho vyplývá, že bod 13 napadeného usnesení, podle něhož je třeba nejprve přezkoumat, zda je podmínka týkající se naléhavosti splněna, není stížen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení. První část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnuta.
- 27 V druhé části čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že napadené usnesení je stíženo vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, pokud jde o pojem „vážná újma“. Uvádí zejména, že analýza provedená předsedou Tribunálu v tomto usnesení vychází ve skutečnosti nesprávně z domněnky, že újma vzniklá velkému podniku není nikdy vážná.

- 28 V tomto ohledu je třeba připomenout, že předseda Tribunálu stanovil nejprve v bodech 16 až 19 napadeného usnesení předpoklad, že navrhovatelka musí za účelem prokázání vážné a nenapravitelné povahy finanční újmy, která jí může vzniknout, předložit ve znění svého návrhu na předběžná opatření konkrétní a přesné informace, které jsou podloženy detailními dokumenty, které mohou poskytnout přesný a všeobecný přehled o finanční situaci navrhovatelky, a tak umožní posoudit konkrétní důsledky, které by pravděpodobně nastaly v případě neexistence navrhovaných opatření.
- 29 V bodech 20 a 21 tohoto usnesení dále předseda Tribunálu konstatoval, že navrhovatelka nepředložila v návrhu na předběžná opatření informaci o velikosti a obratu svého podniku. Konečně zdůraznil, že navrhovatelka dokonce neuvedla, že náleží ke skupině EDF, ani neupřesnila finanční situaci této skupiny. Z toho v bodě 22 uvedeného usnesení vyvodil, že navrhovatelka neprokázala, že tvrzená finanční újma byla dostatečně vážná, aby odůvodnila nařízení požadovaných předběžných opatření, a proto v bodě 27 tohoto usnesení uvedl, že se nejeví, že je nezbytné přezkoumat nenapravitelnou povahu tvrzené újmy.
- 30 Je tedy třeba konstatovat, že toto odůvodnění je stíženo vadou spočívající v nesprávném právním posouzení, pokud jde o pojem „vážná újma“.
- 31 Vzhledem k tomu, že se předseda Tribunálu domnívá, že není schopen posoudit závažnost finanční újmy, kterou navrhovatelka uvádí ve svém návrhu na předběžná opatření, jelikož neexistují údaje, které mohou poskytnout přesný a všeobecný přehled o finanční situaci navrhovatelky, založil své odůvodnění na koncepci, která se týká výhradně tohoto pojmu závažnosti. Toto odůvodnění totiž implikuje, že je vždy nezbytné mít možnost porovnat rozsah jakékoli tvrzené finanční újmy ve vztahu k velikosti podniku, kterému by tato újma vznikla, kdyby nebyla nařízena navrhovaná předběžná opatření. Tak tomu však není v případě takového návrhu, jako je návrh podaný navrhovatelkou v projednávaném případě, který není založen na finanční situaci této navrhovatelky, avšak v podstatě na povinnosti uskutečnit obchodní rozhodnutí v údajně nepřiměřené lhůtě.
- 32 Velikost podniku navrhovatelky sice může mít vliv na posouzení závažnosti tvrzené finanční újmy, jelikož tato újma je závažnější, pokud je značná v poměru k této velikosti, a méně závažná v opačném případě. Za určitých okolností tak argumenty týkající se závažnosti tvrzené újmy mohou být zamítnuty na základě jednoduchého srovnání mezi újmou a obratem podniku, kterému tato újma může vzniknout (v tomto smyslu viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. února 1981, *Arbed a další v. Komise*, 20/81 R, Recueil, s. 721, bod 14, jakož i ze dne 23. května 1990, *Comos-Tank a další v. Komise*, C-51/90 R a C-59/90 R, Recueil, s. I-2167, body 25 a 26).
- 33 Nelze však vyloučit, že objektivně značná finanční újma, která údajně vznikla v důsledku povinnosti učinit s konečnou platností obchodní rozhodnutí v nepřiměřené lhůtě, může být považována za „vážnou“, a dokonce že závažnost takové újmy může být považována za zjevnou, i když neexistují informace o velikosti dotčeného podniku. Okolnost, že navrhovatelka nepředložila ve svém návrhu na předběžná opatření informace, které se týkají velikosti podniku, k němuž náleží, tedy jako taková nepostačuje k tomu, aby odůvodnila zamítnutí tohoto návrhu z důvodu, že navrhovatelka neprokázala závažnost tvrzené újmy.
- 34 Pokud napadené usnesení vychází v bodě 22 ze skutečnosti, že navrhovatelka zejména neprokázala, v souladu s požadavky vyžadovanými judikaturou uvedenou v bodě 16 tohoto usnesení, že by se v případě neexistence požadovaných předběžných opatření nacházela v situaci, která by mohla ohrozit její samotnou existenci nebo významně změnit její podíly na trhu, tyto požadavky svou povahou náleží spíše do pojmu nenapravitelné povahy tvrzené újmy, než do pojmu závažnosti této újmy. Vzhledem k tomu, že napadené usnesení vychází výhradně ze skutečnosti, že nebyla prokázána existence vážné újmy a nebyl v tomto usnesení proveden přezkum nenapravitelné povahy této újmy, uvedené požadavky nejsou relevantní za účelem posouzení, zda je odůvodnění uvedené v tomto usnesení opodstatněné.

- 35 Jelikož je druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku odůvodněná, je třeba zrušit napadené usnesení v rozsahu, v němž se soudce rozhodující o předběžných opatřeních dopustil právního omylu, co se týče pojmu „vážná újma“. Není tedy nezbytné přezkoumat třetí část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, ani první, druhý, třetí a pátý důvod kasačního opravného prostředku.
- 36 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie jestliže Soudní dvůr zruší rozhodnutí Tribunálu, může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.
- 37 Výše uvedené ustanovení se použije rovněž na kasační opravné prostředky podané podle čl. 57 druhého pododstavce statutu Soudního dvora [viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 29. ledna 1997, Antonissen v. Rada a Komise, C-393/96 P(R), Recueil, s. I-441, bod 45, jakož i ze dne 14. června 2012, Qualitest FZE v. Rada, C-644/11 P(R), bod 59].
- 38 Jelikož soudní řízení dovoluje vydat rozhodnutí ve věci, je třeba rozhodnout o návrhu na předběžná opatření, který podala EDF.

K návrhu na předběžná opatření

- 39 Článek 104 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu stanoví, že návrhy na předběžná opatření „musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaného předběžného opatření.“ Kromě toho návrh na předběžná opatření musí být dostatečně jasný a přesný, aby umožnil žalovanému připravit si vyjádření a soudci rozhodujícímu o předběžných opatřeních rozhodnout o návrhu, případně bez dalších podpůrných informací, přičemž základní skutkové a právní okolnosti, na nichž je návrh založen, musí koherentně a srozumitelně vyplývat již ze samotného znění návrhu na předběžná opatření [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. dubna 2010, Ziegler v. Komise, C-113/09 P(R), bod 13].
- 40 Navrhovatelka musí prokázat, že nemůže počkat na výsledek řízení ve věci samé, aniž by utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu (v tomto smyslu viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 4. prosince 1991, Matra v. Komise, C-225/91 R, Recueil, s. I-5823, bod 19, jakož i výše uvedené SCK a FNK v. Komise, bod 30). Bezprostřednost újmy sice nemusí být prokázána s absolutní jistotou, avšak její vznik musí být s dostatečnou pravděpodobností předvídatelný [usnesení ze dne 29. června 1993, Německo v. Rada, C-280/93 R, Recueil, s. I-3667, body 32 a 34, jakož i usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. prosince 1999, HFB a další v. Komise, C-335/99 P(R), Recueil, s. I-8705, bod 67].
- 41 Kromě toho v případě návrhu na odklad vykonatelnosti unijního aktu je nařízení předběžného opatření odůvodněno pouze tehdy, když dotčený akt představuje rozhodující příčinu tvrzené vážné a nenapravitelné újmy (výše uvedená usnesení Akhras v. Rada, bod 44 a Hassan v. Rada, bod 28). V projednávaném případě sice návrh na předběžná opatření nesměruje formálně k nařízení odkladu vykonatelnosti aktu, avšak je třeba konstatovat, že požadované předběžné opatření je takovému odkladu podobné, jelikož navrhovatelka si přeje získat dodatečnou lhůtu více než dvou let, aby se mohla rozhodnout mezi dvěma možnostmi stanovenými závazky, které přijala, pokud jde o projekt Nest-Energie. Toto předběžné opatření tedy může být přijato pouze tehdy, když zamítnutí Komise přiznat prodloužení lhůty, které navrhovatelka požaduje, musí být považováno za rozhodující příčinu tvrzené vážné a nenapravitelné újmy.
- 42 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že část návrhu na předběžná opatření, která se týká údajně vážné a nenapravitelné újmy, kterou by mohla navrhovatelka utrpět, neobsahuje odhad týkající se rozsahu tvrzené újmy a týká se výhradně důsledků, které budou vyplývat podle navrhovatelky z okamžitého prodeje projektu Nest-Energie, a nikoliv těch důsledků, které by vyplývaly z rozhodnutí o investici do tohoto projektu, ačkoli se navrhovatelka mohla v souladu se zněním dotčeného závazku

rozhodnout mezi oběma možnostmi. Kromě toho, co se týče naléhavosti, navrhovatelka tvrdí ve svém návrhu na předběžná opatření, že „naléhavost vzniklá v důsledku [sporného] rozhodnutí, které ukládá zahájit řízení o prodeji před 16. říjnem 2012, je zjevná svou povahou, jelikož ukládá společnosti EDF povinnost, aby prodala některá aktiva ve prospěch (potenciálního) konkurenta, vhodného nabyvatele.“

- 43 Z návrhu na předběžná opatření jakožto celku však vyplývá, že újma tvrzená navrhovatelkou spočívá v její povinnosti rozhodnout se do 30. června 2012, s lhůtou prodlouženou sporným rozhodnutím do 15. října 2012, mezi dvěma možnostmi stanovenými jejím druhým závazkem, a to mezi prodejem projektu Nest-Energie vhodnému nabyvateli nebo přijetím konečného rozhodnutí o její investici do tohoto projektu, přičemž každá z těchto možností pro ni představuje údajně vznik finanční ztráty. Navrhovatelka totiž uvádí, že investice do projektu Nest-Energie, která představuje přibližně náklad ve výši 800 milionů eur, by mohla pokrýt její roční fixní a variabilní náklady, avšak nepokrývá jistě původní investici a nedosahuje prahu požadované výnosnosti, zatímco okamžitý prodej projektu konkurentovi představuje závažné riziko ztrátového prodeje a byl by nezvratný v tom, že navrhovatelka by ztratila možnost investovat sama do tohoto projektu.
- 44 I přes tento výklad návrhu na předběžná opatření je třeba konstatovat, že navrhovatelka nepředložila údaje, které prokazují existenci vážné újmy, jejíž vznik by byl předvídatelný s dostatečnou pravděpodobností v souladu s požadavky, které vyplývají z judikatury uvedené v bodech 39 a 40 tohoto usnesení.
- 45 Navrhovatelka totiž neposkytla ve svém návrhu na předběžná opatření sebemenší relevantní informace, co se týče povahy a rozsahu újmy, kterou by mohla utrpět v jednom či druhém případě, které odpovídají dvěma možnostem, mezi nimiž si mohla svobodně vybrat. Jak uvedla na jednání Komise, je třeba mít za to, že současná hodnota dotčeného projektu, která ostatně ve velké míře závisí na vyhlídkách výnosnosti tohoto projektu, je v zásadě totožná s cenou, kterou by byl nabyvatel ochoten zaplatit v případě jeho prodeje v rámci řízení o zrušení investice, přičemž jakékoli jiné posouzení této hodnoty nezbytně obsahuje výlučně spekulativní prvek. Tento závěr znamená, že okamžitý prodej projektu Nest-Energie navrhovatelkou, jí v zásadě nezpůsobí žádnou újmu, jelikož tímto prodejem získá částku, která odpovídá současné hodnotě jejího majetku.
- 46 Pokud se však navrhovatelka zaprvé domnívá, že současné tržní podmínky jí neumožňují se rozhodnout kladně o investici do projektu do 30. června 2012, či dokonce do 15. října 2012 a zadruhé, že prodej projektu Nest-Energie znamená za těchto podmínek vznik ztráty, její argumentace vycházející ze vzniku vážné a nenapravitelné újmy je tedy založena, pokud jde o každé z těchto možných opatření, na předpokladu, že vyhlídky výnosnosti dotčeného projektu se mohou pouze zlepšit a současná hodnota tohoto projektu je neobyčejně nízká.
- 47 Z toho vyplývá, že tvrzená újma vznikne pouze tehdy, když se podmínky belgického trhu s elektřinou budou z hlediska výrobců elektrické energie vyvíjet do konce roku 2014 pozitivně, takže navrhovatelka by mohla investovat do projektu Nest-Energie nebo jej prodat za těchto tržních podmínek, které jsou pro tyto operace příznivější. V opačném případě by navrhovatelce nevznikla žádná újma, jelikož skutečnost, že může se svým rozhodnutím čekat do konce roku 2014 by jí nic nepřinesla, jelikož by musela rozhodnout za podobných, či dokonce nevýhodnějších tržních podmínek v porovnání se současnými podmínkami.
- 48 Podle zásad vyplývajících z judikatury uvedených v bodě 40 tohoto usnesení taková újma, o jakou se jedná v projednávaném případě, stejně tak jako její rozsah, a tedy závažnost, může být považována za dostatečně předvídatelnou pouze tehdy, je-li prokázáno, že skutečnost, že v budoucnu nastanou okolnosti, které povedou ke vzniku této újmy, a to očekávaný pozitivní vývoj belgického trhu s elektřinou, je pravděpodobná. Žalobkyně tedy musí, pokud si přála za účelem prokázání naléhavosti svého návrhu na předběžná opatření vycházet ze závažnosti takové újmy, předložit argumenty a důkazy, které mohou prokázat, že je pravděpodobné, že belgický trh s elektřinou se bude z hlediska

výrobců elektrické energie vyvíjet do konce roku 2014 tak pozitivně, že bude moci učinit obchodní rozhodnutí, které jí ukládá dotčený závazek za značně výhodnějších podmínek, pokud by bylo nařízeno navrhované předběžné opatření.

- 49 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že navrhovatelka ve svém návrhu na předběžná opatření takovou argumentaci ani takový důkaz nepředložila. Naopak kvalifikovala jako „významné a trvalé“ změny, které nastaly na belgickém trhu s elektřinou mezi roky 2009 a 2012 a vedly k současné situaci na tomto trhu.
- 50 Kromě toho žalobkyně ve svém návrhu na předběžná opatření neuvedla důvody, z jakých údajně negativní důsledky vyplývající pro ni ze skutečnosti, že bude muset během roku 2012 učinit obchodní volbu mezi prodejem projektu Nest-Energie a přijetím konečného rozhodnutí o investici do tohoto projektu, představují vážnou újmu, která jí rozhodujícím způsobem vznikne tím, že Komise odmítla prodloužit lhůtu stanovenou pro uskutečnění této volby.
- 51 Pokud by totiž rozhodnutí o prodloužení lhůty stanovené v dotčeném závazku umožnilo odložit tyto důsledky, či je dokonce vyloučit, je třeba konstatovat, že vývoj belgického trhu s elektřinou mezi roky 2009 a 2012, jakož i původní volba, kterou žalobkyně učinila v roce 2009, a to souhlasit s tímto závazkem, jsou právě tak přímými příčinami tvrzené újmy. Kromě toho, pokud by původně stanovená lhůta byla jiná či pokud by byl vývoj dotčeného trhu odlišný, k podání návrhu na odklad a spornému rozhodnutí, které vedlo k tomuto řízení, by nebyl důvod. Proto nelze považovat odmítnutí Komise prodloužit tuto lhůtu za rozhodující příčinu tvrzené újmy ve smyslu judikatury uvedené v bodě 41 tohoto usnesení.
- 52 Z výše uvedeného vyplývá, že navrhovatelka neprokázala, že jí může vzniknout vážná újma, pokud nebudou přijata navrhovaná předběžná opatření.
- 53 Je třeba dodat, že v každém případě nemůže být tvrzená újma kvalifikována v projednávaném případě jako nenapravitelná.
- 54 Pokud má uvedená újma finanční povahu, navrhovaná předběžná opatření jsou odůvodněna, pokud se ukáže, že v případě neexistence těchto opatření by se navrhovatelka nacházela v situaci, která by ohrozila její finanční životaschopnost před přijetím rozhodnutí, kterým se ukončí řízení ve věci samé, nebo že by se významně změnila její podíly na trhu zejména z hlediska velikosti a obratu jejího podniku, jakož i vlastností skupiny, do níž náleží [v tomto smyslu viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. dubna 1998, Camar v. Komise a Rada, C-43/98 P (R), Recueil, s. I-1815, bod 36].
- 55 Jelikož v projednávaném případě není kritérium týkající se ztráty podílů na trhu relevantní, je třeba přezkoumat, zda by se v případě neexistence navrhovaných předběžných opatření navrhovatelka nacházela v situaci, která by ohrozila její finanční životaschopnost.
- 56 Tvrzená újma je vyčíslena podle ztrátového prodeje a poklesu očekávané výnosnosti, pokud jde o investici, jejíž výše je pouze 800 milionů eur, zatímco z veřejně dostupných informací, a to ze zprávy z roku 2011, kterou skupina EDF zveřejnila na své internetové stránce, vyplývá, že celkový obrat této skupiny činil v roce 2011 více než 65 miliard eur.
- 57 Vzhledem k finanční síle skupiny EDF je třeba uvést, že újma vzniklá navrhovatelce buď prodejem aktiv společnosti pověřené rozvojem projektu Nest-Energie, nebo konečným rozhodnutím, že bude sama pokračovat v investici do tohoto projektu, nemůže ohrozit finanční životaschopnost navrhovatelky.
- 58 Tento závěr nemůže být vyvrácen argumentací, kterou předložila navrhovatelka v rámci pátého důvodu kasačního opravného prostředku, podle níž v podstatě srovnání mezi světovým obratem skupiny EDF, a to 65 miliard eur, a náklady na dotčenou investici, a to 800 milionů eur, není relevantní za účelem posouzení závažnosti újmy tvrzené v projednávaném případě. Je třeba naopak konstatovat, že srovnání

je v každém případě relevantní v rámci posouzení nenapravitelné povahy této újmy. Újma vyplývající údajně ze ztrát, které mohly vzniknout v rámci investice, která činila 800 milionů eur, totiž nemůže ohrozit finanční životaschopnost podniku, jehož obrat činí více než 65 miliard eur.

- 59 Konečně, co se týče argumentu vycházejícího ze skutečnosti, že tvrzená újma nemůže být vyčíslena, a je tedy nenapravitelná, nemůže tento argument obstát, jelikož navrhovatelka ve svém návrhu na předběžná opatření dostatečně neuvedla povahu a rozsah této újmy, jak vyplývá z bodů 42 až 49 tohoto usnesení.
- 60 Finanční újma je považována za nenapravitelnou, pokud nemůže být nahrazena v plném rozsahu, což může zejména nastat, pokud újma, i když vznikne, nemůže být vyčíslena (výše uvedené usnesení Comos-Tank a další v. Komise, bod 24).
- 61 Není však možné rozhodnout, zda může být újma vyčíslena, jestliže její povaha a rozsah nejsou v návrhu na předběžná opatření co možná nejvíce upřesněny. Navrhovatelka totiž musí v tomto ohledu předložit argumentaci a přesné a přesvědčivé důkazy, pokud má v úmyslu se opírat o tuto judikaturu, což však v projednávaném případě neučinila.
- 62 Nebylo tedy prokázáno, že újma, která údajně vznikla společnosti EDF, může být kvalifikována jako nenapravitelná.
- 63 Ze všech těchto výše uvedených úvah vyplývá, že navrhovatelka neprokázala naléhavost nařízení navrhovaných předběžných opatření. Její návrh na předběžná opatření tedy musí být zamítnut.

K nákladům řízení

- 64 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 65 Podle čl. 138 odst. 3 uvedeného řádu, pozitivního na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 téhož řádu, pokud měl každý účastník ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý účastník řízení vlastní náklady řízení.
- 66 V projednávaném případě je třeba rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení vynaložené před Soudním dvorem v rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů místopředseda Soudního dvora rozhodl takto:

- 1) **Bod 1 výroku usnesení předsedy Tribunálu Evropské unie ze dne 11. října 2012, *Électricité de France v. Komise* (T-389/12 R) se zrušuje.**
- 2) **Návrh na předběžná opatření se zamítá.**
- 3) **Společnost *Électricité de France SA (EDF)* a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení vynaložené před Soudním dvorem Evropské unie v rámci řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.